

Nr 418.

Av herr **Pehrsson** i Bramstorp, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 348, angående anslag för beredande av lindring i de mindre bemedlades levnadsvillkor m. m.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 348 angående anslag för beredande av lindring i de mindre bemedlades levnadsvillkor m. m. föreslås i likhet med vad folkhushållningskommissionen uttalat att, till kommuner som därtill anses vara berättigade bör från staten utbetalas ett grundbidrag utav 2 kronor per invånare och år utan skyldighet för kommun som erhållit dylikt anslag att därtill lämna något bidrag. Däremot anser Kungl. Maj:t sig ej kunna följa folkhushållningskommissionens förslag att kommun skulle utöver grundbidraget kunna medgivas rätt att erhålla statsbidrag ända till 4 gånger det egna anslaget utan föreslås här att nuvarande bestämmelser angående tillskott från kommunerna böra bibehållas.

Jag håller före, som också i propositionen omnämnts, att dyrtiden i avsevärd högre grad än hittills kommer att trycka de ekonomiskt svaga inom samhället och i synnerhet de äldre bland dem som ej, till följd av nedsatta krafter, kunna i nämnvärd grad få del utav de högre arbetslönerna. För dessa blir det hart när outhärdligt, om ej verklig hjälp kan beredas dem.

Det finns vissa landskommuner, där mera än halva antalet invånare i mer eller mindre grad äro i behov utav bidrag från nödhjälpsanslaget, och då sådana kommuner redan förut ha höga skatter och inte inom sig ha några företag med större inkomster utan skatten i sin helhet påvilar mindre jordbrukare, fiskare och löntagare, så är det givet att, om dyrtiden i dessa samhällen nöjaktigt eller i likhet med bättre ekonomiskt lottade sådana skall lindras, skatterna i många fall kommer att stiga alldeles oroväckande, varför befaras kan, att de ekonomiskt

svaga i sådana kommuner komma att allt för hårt lida under dyrtidens tryck.

Jag anser att en sådan utgift som lindrande av dyrtiden bör i än högre grad än förut varit fallet vara en statens angelägenhet, vilket också utav folkhushållningskommissionen, som handhaft förvaltningen utav anslagen, behjärtats.

Kungl. Maj:t, som efter folkhushållningskommissionens utlåtande äger att pröva och besluta i varje särskilt fall, har ju därmed möjlighet att kontrollera den med ansökningen bifogade planen för kommunens verksamhet och kan därigenom missbruk utav sålunda anslagna medel förebyggas.

På grund av vad sålunda anförts, hemställer jag,

att riksdagen ville på sådant sätt bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 348 att kommuner medgivas rätt att utav statsbidrag erhålla 4 gånger det anslagna beloppet.

Stockholm den 7 maj 1918.

Axel Pehrsson,
Bramstorp.